

Το θεώρημα του Minkowski

Άγγελος Μαντζαφλάρης, amantzaf@math.uoa.gr

Προαπαιτούμενα

Ορισμός 1. Ένα υποσύνολο $X \subseteq \mathbb{R}^n$ ονομάζεται *κυρτό σύνολο* αν για κάθε $x, y \in X$ το ευθύγραμμο τμήμα \overline{xy} που ενώνει τα x, y περιέχεται στο σύνολο, δηλαδή $\overline{xy} \subseteq X$.

Ορισμός 2. Αν $x, y \in \mathbb{R}^n$ τότε κάθε διάνυσμα της μορφής $(1 - \rho)x + \rho y$ όπου $\rho \in [0, 1]$ καλείται *κυρτός συνδυασμός* των x, y .

Κάθε κυρτός συνδυασμός δυο στοιχείων x, y ενός κυρτού συνόλου ανήκει στο σύνολο, επειδή βρίσκεται πάνω στο ευθύγραμμο τμήμα \overline{xy} .

Ορισμός 3. Θεωρούμε $e_1, e_2, \dots, e_m \in \mathbb{R}^n$ γραμμικά ανεξάρτητα διανύσματα, $m \leq n$. Η προσθετική υποομάδα της $(\mathbb{R}^n, +)$ που παράγεται από τα e_1, e_2, \dots, e_m καλείται *πλέγμα διάστασης m* .

Αποδεικνύεται πως κάθε διακριτή υποομάδα του \mathbb{R}^n αποτελεί πλέγμα του \mathbb{R}^n .

Ορισμός 4. Έστω L πλέγμα παραγόμενο από τα διανύσματα e_1, e_2, \dots, e_m . Καλούμε *θεμελιώδη περιοχή* του L το σύνολο

$$\Theta := \left\{ \sum_{i=1}^m a_i e_i \mid 0 \leq a_i < 1 \right\}$$

Ορισμός 5. Έστω S η πολλαπλασιαστική ομάδα των μιγαδικών αριθμών μέτρου 1. Το ευθύ γινόμενο $T^n := \underbrace{S \times S \times \dots \times S}_{n \text{ φορές}}$ ονομάζεται *σπείρα διάστασης n* .

Πρόταση 1. Έστω ένα πλέγμα L διάστασης n . Το πηλίκο \mathbb{R}^n / L είναι ισόμορφο με τη n -διάστατη σπείρα T^n , δηλαδή υπάρχει επιμορφισμός $f : \mathbb{R}^n \rightarrow T^n$ με πυρήνα το L .

Πρόταση 2. Ο περιορισμός $\phi := f|_{\Theta}$, με $\phi : \Theta \rightarrow T^n$ είναι αμφιμονοσήμαντη συνάρτηση.

Αν $X \subseteq \mathbb{R}^n$ είναι γνωστό ότι ο όγκος του X με την ευρύτερη έννοια είναι $v(X) = \int_X dx_1 \dots dx_n$. Εισάγουμε μια έννοια όγκου σε υποσύνολα της n -διάστατης σπείρας:

Ορισμός 6. Έστω $Y \subseteq T^n$. Καλούμε *όγκο* του Y το $v(Y) := v(\phi^{-1}(Y)) = \int_{\phi^{-1}(Y)} dx_1 \dots dx_n$.

Πρόταση 3. Αν $X \subseteq \mathbb{R}^n$ φραγμένο, και $v(f(X)) \neq v(X)$, τότε ο περιορισμός $f|_X$ δεν είναι ένα-προς-ένα.

Το Θεώρημα

Θεώρημα Minkowski. Έστω L ένα πλέγμα διάστασης n στο \mathbb{R}^n με θεμελιώδη περιοχή Θ , και $X \subset \mathbb{R}^n$ ένα κυρτό, συμμετρικό και φραγμένο σύνολο. Αν

$$v(X) > 2^n v(\Theta)$$

τότε υπάρχει μη μηδενικό στοιχείο του πλέγματος L το οποίο ανήκει στο X , δηλαδή $L \cap X - \{0\} \neq \emptyset$.

Απόδειξη. Έστω $e_1, e_2, \dots, e_n \in \mathbb{R}^n$ διανύσματα που παράγουν το L . Θεωρούμε το πλέγμα $2L$ που παράγεται από τα $2e_1, 2e_2, \dots, 2e_n$. Αυτό έχει θεμελιώδη περιοχή

$$2\Theta = \left\{ 2 \sum_{i=1}^n a_i e_i \mid 0 \leq a_i < 1 \right\}$$

με όγκο

$$v(2\Theta) = 2^n v(\Theta)$$

Σύμφωνα με την Πρόταση 1

$$T^n \cong \mathbb{R}^n / 2L$$

Από τον ορισμό (6) του όγκου είναι

$$v(T^n) = v(\phi^{-1}(T^n)) = v(2\Theta) = 2^n v(\Theta)$$

Θεωρούμε τη συνάρτηση $f: \mathbb{R}^n \rightarrow T^n$ που ορίστηκε στην Πρόταση 1. Τότε $f(X) \subseteq T^n$ και

$$v(f(X)) \leq v(T^n) = 2^n v(\Theta) < v(X)$$

λόγω της υπόθεσης $v(X) > 2^n v(\Theta)$.

Έπεται από την Πρόταση 3 ότι ο περιορισμός $f|_X$ δεν είναι ένα-προς-ένα, δηλαδή υπάρχουν $x_1, x_2 \in X$, $x_1 \neq x_2$ με

$$f(x_1) = f(x_2) \implies f(x_1) - f(x_2) = 0 \implies f(x_1 - x_2) = 0$$

επειδή η f είναι ομοιομορφισμός. Τελικά το $x_1 - x_2$ ανήκει στον πυρήνα της f δηλαδή $x_1 - x_2 \in 2L$. Άρα υπάρχουν συντελεστές $\lambda_i \in \mathbb{Z}$ ώστε

$$x_1 - x_2 = \sum_{i=1}^n \lambda_i \cdot 2e_i$$

όμως τότε

$$\frac{x_1 - x_2}{2} = \sum_{i=1}^n \lambda_i \cdot e_i \implies \frac{1}{2}(x_1 - x_2) \in L \quad (*)$$

Το X είναι συμμετρικό, άρα $-x_2 \in X$. Επίσης ο κυρτός συνδυασμός $\frac{1}{2}x_1 + \frac{1}{2}(-x_2) \in X$ άρα

$$\frac{1}{2}(x_1 - x_2) \in X \quad (\dagger)$$

Τελικά από (*) και (†) έχουμε $0 \neq \frac{1}{2}(x_1 - x_2) \in X \cap L$. □

Εφαρμογές του θεωρήματος

- Κάθε πρώτος της μορφής $4k + 1$ είναι άθροισμα δυο τετραγώνων.
- Κάθε φυσικός είναι άθροισμα τεσσάρων τετραγώνων.
- Θεώρημα Hesse-Minkowski
- Η ομάδα κλάσης \mathfrak{h} ενός αριθμητικού σώματος είναι πεπερασμένη (όριο Minkowski).
- Προσέγγιση άρρητου από ρητό: Αν $a \in \mathbb{R}$ τότε υπάρχουν $m, n \in \mathbb{Z}$ με $\frac{m}{n}$ να προσεγγίζει το a με όση ακρίβεια θέλουμε. Δηλαδή $\forall N \in \mathbb{N} \exists m, n \in \mathbb{N}$ ώστε $|a - \frac{m}{n}| < \frac{1}{nN}$.